

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตสำหรับทุกคน ภาษายังเปรียบเสมือนกุญแจสำคัญที่ช่วยให้คนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นกับผู้อื่นซึ่งเป็นการเริ่มต้นของกระบวนการทางสังคมและนำไปสู่การถ่ายทอดของคนในทุกสังคม ทักษะพื้นฐานทางภาษาที่ใช้สื่อสารในการรับและส่งข้อมูลคือ การใช้ท่าทาง การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทุกทักษะมีความสัมพันธ์กันพึ่งพาอาศัยกันเป็นความสามารถพื้นฐานของกันและกัน เช่น การฟัง การพูดและการอ่าน มีส่วนช่วยให้ทักษะการเขียนดีขึ้น การเขียนมีส่วนช่วยให้ทักษะการฟัง การพูดและการอ่านดีขึ้น ถ้าทักษะด้านใดด้านหนึ่งบกพร่องก็จะส่งผลกระทบต่อทักษะด้านอื่นด้วย อุทัย ดวงใหญ่ (2549: 89-92) ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ตามแนวภาษาธรรมชาติที่มีผลต่อพัฒนาการด้านการเขียนและความสนใจในการเขียนของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการด้านการเขียนและความสนใจในการเขียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นจะสังเกตเห็นว่าคนส่วนใหญ่ที่อ่านมาก ฟังมาก มักมีทักษะในการพูดและการเขียนดี ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องฝึกทักษะการใช้ภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตั้งแต่เริ่มต้นเรียนอย่างเป็นธรรมชาติ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนานเพลิดเพลินและถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา

การเขียนเป็นทักษะการแสดงออกเพื่อสื่อความและเรื่องราวที่เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นเครื่องมือที่คงทนถาวรในการบันทึกเรื่องราว ประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนจนถึงการติดต่อระหว่างอดีตกับปัจจุบันไปถึงอนาคตได้ดี นอกจากนั้น การเขียนยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมสติปัญญาความรู้ ความคิดของมนุษย์ ดังนั้น เพื่อให้การสื่อสารระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสารมีความเข้าใจที่ตรงกันจำเป็นต้องอาศัยการเขียนที่ถูกต้องและเข้าใจง่าย ประเด็นสำคัญคือการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพื่อการสื่อความหมายตรงตามความต้องการ ช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจสารได้ถูกต้อง รวดเร็ว การเขียนผิด ทำให้ความหมายของข้อความในการสื่อสารเปลี่ยนไปไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเขียน เช่น การเขียนพยัญชนะ สระหรือคำไม่ได้ เขียนสะกดคำผิด วางสระและวรรณยุกต์ในรูปคำไม่ถูกต้อง เขียนคำตามที่ได้ยิน รวมถึงการเขียนตัวการันต์ผิด มนุษย์ทุกคนรับรู้ด้วยอวัยวะสัมผัสทั้งห้าส่วนคือ หู ตา จมูก ลิ้นและผิวหนัง การมองเห็นเป็นความสามารถแรกที่จะนำไปสู่พัฒนาการอื่น ๆ เพราะมนุษย์ใช้ดวงตารับรู้ข้อมูลทำให้เกิดความอยากรู้อยากสัมผัสสิ่งที่เห็นทำให้สมองเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง DR. Maria Montessori เชื่อว่าเด็กควรมีความสามารถอย่างดีในการสังเกต และการใช้สายตาแยกแยะความแตกต่างของสิ่งของได้ดี ก่อนการเรียนและเพิ่มความสามารถของเด็กในการคิด การแยกแยะ การจัดกลุ่ม การจัดระเบียบ การจัดลำดับขั้นตอน ตลอดจนช่วยเตรียมความพร้อมได้โดยใช้ประสาทสัมผัสต่าง ๆ ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น มือ (จิระพันธ์ พูลพัฒน์ 2540: 132) ซึ่งเป็นการช่วยให้สามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน มีปฏิสัมพันธ์กับสังคมรอบตัวและสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นกล่าวได้ว่า ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นมีปัญหาทางด้านการรับรู้อย่างเด่นชัด ซึ่งเป็นข้อจำกัดต่อการศึกษาเรียนรู้พร้อมทั้งองค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ได้แก่ ความพร้อมทางด้านการเรียนรู้ของเด็กกายบุคคลทัศนคติ

ของบุคคลในครอบครัวและผู้ที่เกี่ยวข้องรวมถึงความบกพร่องของประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน หรือ ประสบการณ์ด้านการศึกษาพื้นฐานไม่เพียงพอ ประเด็นต่างๆ เหล่านี้ส่งผลต่อพัฒนาการทางการศึกษาของเด็กทั้งสิ้น ด้านการจัดการศึกษาของผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นในประเทศไทย เริ่มต้นเมื่อ Miss Genevieve Caulfield สตรีชาวอเมริกันได้ริเริ่มก่อตั้งโรงเรียนสอนคนตาบอด โดยการนำผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นมาฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสภาพความเป็นอยู่ และในปีพุทธศักราช 2482 Miss Genevieve Caulfield และนายแพทย์ฝน แสงสิงห์แก้ว ได้ร่วมกันคิดประดิษฐ์อักษรเบรลล์ภาษาไทยขึ้น ซึ่งเป็นการวางรากฐานการศึกษาให้ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลหนังสือตำราทั้งความรู้และความบันเทิงได้เช่นคนทั่วไปและได้เปิดโรงเรียนสอนหนังสือหลักสูตรสายสามัญอย่างถูกวิธีให้แก่ผู้ปกครองและผู้ใกล้ชิดที่มีรูปแบบที่เหมาะสมตามศักยภาพความสามารถและสภาพร่างกาย ช่วยทำให้ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นได้เรียนบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้ โดยใช้ประสาทสัมผัสที่เหลืออยู่ คือ การฟัง การดมกลิ่น การชิมรส และการสัมผัสรับประสบการณ์การเรียนรู้

แนวการจัดการศึกษาและจุดมุ่งหมายการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นก็ไม่แตกต่างจากเด็กปกติ คือ ยึดแนวหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เพียงแต่นำหลักสูตรมาปรับให้เหมาะสมกับสภาพการบกพร่องทางการเห็น เช่น ดัดแปลงกระบวนการการศึกษาจากการเห็นไปสู่การได้ยินมากที่สุด นอกจากนี้ความสามารถด้านการเขียน (อักษรเบรลล์) ทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นสามารถเข้าเรียนร่วมชั้นกับนักเรียนปกติในโรงเรียนได้ ส่วนแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง สารการเรียนรู้ที่ 2 ระบุคุณภาพผู้เรียนที่จบการศึกษา ขั้นพื้นฐาน มาตรฐานและตัวบ่งชี้ด้านการเขียนได้กำหนดความสามารถของนักเรียนในการเขียนสะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สามารถเขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง เข้าใจความแตกต่างของคำและใช้กระบวนการเขียนภาษาไทยเหมาะสมกับกาลเทศะ

โรงเรียนการศึกษาคนตาบอดธรรมศาสตร์มหาศาลใหญ่เป็นโรงเรียนการศึกษาพิเศษเฉพาะทางให้บริการช่วยเหลือทางการศึกษาแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น อุปสรรคด้านการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนการศึกษาคนตาบอดธรรมศาสตร์มหาศาลใหญ่ส่วนใหญ่ คือ การอ่านและการเขียน จากผลการประเมินแบบไม่เป็นทางการด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานมาตราแม่ ก กา มีวรรณยุกต์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 13 คน พบว่า นักเรียนอ่านไม่ออก 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 นักเรียนเขียนผิด 8 คน คิดเป็นร้อยละ 61.52 กระบวนการพัฒนาการอ่านการเขียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นลักษณะตาบอดสนิททั้งสองข้างในปัจจุบันยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐาน ชุดแบบฝึกอ่าน ฝึกเขียนได้จัดทำขึ้นตามความเข้าใจของครูผู้สอนเท่านั้น อีกทั้งหลักการเขียนประสมคำอักษรเบรลล์ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นตาบอดสนิททั้งสองข้างและหลักการเขียนประสมคำภาษาไทยของนักเรียนที่บกพร่องทางการเห็นลักษณะเลือนรางก็แตกต่างกัน จึงเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องแก้ไขและพัฒนาให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มแรกเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร รวมถึงสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นได้ใฝ่รู้ใฝ่เรียนและมีเจตคติที่ดีในการศึกษาต่อ กระบวนการเรียนการสอน

ของโรงเรียนการศึกษาคนตาบอดธรรมศาสตร์มหาวิทาลัยมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทุกด้านใกล้เคียงกับเด็กปกติ พัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านการเขียนของนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้นเรียนเตรียมประสบการณ์พื้นฐานด้านการศึกษาให้พร้อมเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ในระดับชั้นที่สูงขึ้นหรือเรียนร่วมกับนักเรียนในชั้นเรียนปกติได้อย่างมีความสุข

วิธีการส่งเสริมทักษะการเขียนมีหลากหลายวิธี วิธีหนึ่งคือการสอนตรง (Direct instruction) เป็นวิธีสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งเนื้อหาสาระและฝึกปฏิบัติ เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในบรรยากาศที่ตื่นตัว ครูนำเสนอวิธีการสอนแบบวิเคราะห์งานสอนเป็นลำดับขั้นตอนชัดเจนตามวัตถุประสงค์อย่างน่าสนใจ นักเรียนมีใจจดจ่อตลอดระยะเวลาการเรียนรู้ นักเรียนทุกคนมีโอกาสฝึกฝนทักษะ และสรุปความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองจนกระทั่งสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ในเวลาจำกัดโดยมีครูคอยช่วยเหลือชี้แนะ ดังเช่น วิมล เก้าวลัย (2550: 72) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้โดยวิธีการสอนตรง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้หลังการสอนโดยวิธีการสอนตรงอยู่ในระดับดี

การส่งเสริมทักษะการเขียนอีกหนึ่งวิธี คือ การประเมินตามสภาพจริง (Authentic assessment) ของนักเรียนเป็นการประเมินที่สะท้อนพฤติกรรมและทักษะที่จำเป็นของนักเรียนในสถานการณ์ที่เป็นจริง โดยครูสังเกตการตอบสนองของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียน ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจจากการปฏิบัติกิจกรรม ตรวจสอบผลงานและวิเคราะห์ปัญหาการเขียน ชี้แนะให้นักเรียนแก้ไขจุดผิดพลาด อีกทั้งให้การส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาการตามลำดับการเรียนรู้ของนักเรียนจนกระทั่งนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจองค์ความรู้นั้น ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งงานวิจัยที่สนับสนุน วิธีการนี้ ได้แก่ วลารัตน์ ปฎิเวศ (2551: 136-140) ที่ได้ศึกษาการใช้การวัดประเมินควบคู่การฝึกทักษะการเขียนในการส่งเสริมพัฒนาการการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การใช้การวัดประเมินควบคู่การฝึกทักษะการเขียนในการส่งเสริมพัฒนาการการเขียนสะกดคำของนักเรียนสูงขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น โดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับ การประเมินตามสภาพจริงเพื่อแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำและพัฒนาความสามารถในการเขียน การอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นตาบอดสนิททั้งสองข้าง โดยไม่มี ความพิการอื่นแทรกซ้อน ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อเนื่องทางการศึกษาแก่ผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นหลังสอนโดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมิน ตามสภาพจริง
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นก่อนสอนและหลังสอนโดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริง

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการเห็นหลังสอนโดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริง อยู่ในระดับดี
2. ความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการเห็นหลังสอนโดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริง สูงกว่าก่อนการสอน

ขอบเขตการวิจัย

ความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการเห็นโดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริงนั้น ผู้วิจัย ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นลักษณะตาบอดสนิททั้งสองข้าง และไม่มีปัญหาความพิการอื่นแทรกซ้อน มีความสามารถเรียนรู้ด้วยอักษรเบรลล์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นลักษณะตาบอดสนิท ทั้งสองข้าง และไม่มีปัญหาความพิการอื่นแทรกซ้อน มีความสามารถเรียนรู้ด้วยอักษรเบรลล์ แต่มีปัญหาการเขียนสะกดคำ กำลังศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนการศึกษาคนตาบอดธรรมสภาทหาตใหญ่ อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำนวน 6 คนโดยผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ขอบเขตตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น คือ วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริง

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น

3. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ทดลองเป็นคำที่เลือกจากบัญชีคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นคำพยางค์เดียวและประสมด้วยสระลดรูปสระเปลี่ยนรูป มีส่วนประกอบของรูปคำอย่างน้อย 2 ส่วน คือ พยัญชนะต้นและตัวสะกด จำนวน 30 คำ ได้แก่

- 3.1 คำที่ประสมด้วยสระลดรูป
 - 3.1.1 สระโอะ ปก ห่ม ต้ม ล้ม ก้น
 - 3.1.2 สระออ จร พร ศร
- 3.2 คำที่ประสมด้วยสระเปลี่ยนรูป
 - 3.2.1 สระอะ มั่น หั่น สั่ง รั้ง ทิ้ง
 - 3.2.2 สระเอะ เกือบ ผืด เล็ก เคล็ด เหล็ก
 - 3.2.3 สระแอะ แข็ง แกร็น
 - 3.2.4 สระเออ เสริม เริ่ม เคลิ้ม เผย เลย
 - 3.2.5 สระอัว ควบ พรวน ต่วน ช่วย ม้วน

4. ขอบเขตระยะเวลา

ระยะเวลาการทดลอง ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น 30 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 3 ธันวาคม 2555 – 18 มกราคม 2556

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการสอนตรงร่วมกับ การประเมินตามสภาพจริง		ความสามารถใน การ เขียนคำที่ประสมด้วยสระ ลดรูปและ สระเปลี่ยนรูป
ขั้นตอนการสอน	เนื้อหา	
1. ช้้นนำเข้าสู่บทเรียน (สังเกตความสนใจในการ ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้)	1. คำที่ประสมด้วยสระ ลด รูป 1.1 สระโอะ	1. คำที่ประสมด้วยสระลด รูป ปก ห่ม ต้ม ล้ม กั้น จร พร ศร 2. คำที่ประสมด้วยสระ เปลี่ยนรูป มัน หั่น สั่ง รั้ง ทั้ง เก็บ เผ็ด เล็ก เคล็ด เหล็ก แข็ง แกร์น เสริม เร็ม เคลิ้ม เพย เลย ควบ พรวน ต่วน ช่วย ม้วน
2. ช้้นการสอนเนื้อหาใหม่ (สังเกตความกระตือรือร้น หรือความสนใจในการ เรียนรู้)	1.2 สระออ จร พร ศร 2. คำที่ประสมด้วยสระ เปลี่ยนรูป	
3. ช้้นการตรวจสอบความ เข้าใจ (สังเกตการตอบ คำถามและปฏิบัติกิจกรรม ของนักเรียน)	2.1 สระอะ มัน หั่น สั่ง รั้ง ทั้ง 2.2 สระเอะ	
4. ช้้นการฝึกฝนโดยมีครู คอยชี้แนะ (ประเมิน ความรู้ความเข้าใจจาก การปฏิบัติกิจกรรม)	เก็บ เผ็ด เล็ก เคล็ด เหล็ก 2.3 สระแอะ แข็ง แกร์น	
5. ช้้นการฝึกด้วยตนเอง (ตรวจผลงาน)	2.4 สระเออ เสริม เร็ม เคลิ้ม	
6. ช้้นการสรุป (สังเกตพัฒนาการการเรียนรู้ ช้้นการฝึกฝนและช้้นสรุป)	เพย เลย 2.5 สระอัว ควบ พรวน ต่วน ช่วย ม้วน	
ที่มา: กุลยา ก่อสุวรรณ (2553: 203-209) ที่มา: ทรงศรี ตุ่นทอง (2545: 106)		

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น หมายถึง นักเรียนที่มีลักษณะตาบอดสนิท ทั้งสองข้าง ไม่มีความพิการอื่นแทรกซ้อน สามารถเรียนรู้ด้วยอักษรเบรลล์ แต่มีปัญหาการเขียนคำ ที่ประสมด้วย สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป

2. ความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและเปลี่ยนรูป หมายถึง การที่นักเรียนเขียนรูปคำของคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและเปลี่ยนรูปตามหลักการเขียนอักษรเบรลล์ภาษาไทยได้ถูกต้อง จำนวน 7 สระ 30 คำ ซึ่งวัดด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริง หมายถึง กระบวนการสอนที่เร็ว ตรง ประเด็นครูนำเสนอวิธีการสอนแบบวิเคราะห์งาน (Task analysis) ถ่ายทอดความรู้เป็นลำดับขั้นตอน ชัดเจนตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในบรรยากาศ ที่ตื่นตัว มีการประเมินตามสภาพจริงที่เป็นข้อมูลป้อนกลับให้แก่ นักเรียนอย่างต่อเนื่อง วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริงเป็นวิธีสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ ทั้งเนื้อหาสาระและฝึกปฏิบัติ นักเรียนจดจ่อกับเนื้อหาที่เรียน จนกระทั่งนักเรียนแสดงออกถึงพฤติกรรมและทักษะที่จำเป็นในสถานการณ์ที่เป็นจริง โดยครูประเมินการตอบสนองของนักเรียนด้วยวิธีการสังเกต สอบถาม ทดสอบ การปฏิบัติกิจกรรม และผลงาน หากนักเรียนทำได้ถูกต้อง ครูให้แรงเสริม หากผิดพลาดครูชี้แนะให้แก้ไขจนกระทั่งนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเวลาจำกัด และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริง มีขั้นตอนการสอนดังนี้

3.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสนใจให้นักเรียนอยากเข้าร่วมกิจกรรม การเรียนการสอนโดยการใช้กิจกรรมเกม เพลง ฯลฯ ที่มีเนื้อหาสาระตรงกับเรื่องที่ต้องการสอนประเมินตามสภาพจริงโดยสังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

3.2 ขั้นการสอนเนื้อหาใหม่ ถ่ายทอดความรู้ตามลำดับเนื้อหาเป็นขั้นตอนย่อย ๆ ทีละขั้น จากง่ายไปหายากประเมินตามสภาพจริงโดยสังเกตความกระตือรือร้นหรือความสนใจในการเรียนรู้

3.3 ขั้นการตรวจสอบความเข้าใจ มุ่งเน้นการที่ครูและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่าง การเรียนรู้ นักเรียนมีโอกาสตอบคำถามและฝึกปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ร่วมกันแก้ไขข้อผิดพลาด และเฉลยคำตอบให้ทุกคนได้ทราบตามเนื้อหาสาระของบทเรียนประเมินตามสภาพจริงโดยสังเกตการ ตอบคำถามและปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

3.4 ขั้นการฝึกฝนโดยมีครูคอยชี้แนะ นักเรียนฝึกฝนทักษะตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยครูคอยสังเกต ชี้แนะ และซักถามสร้างความเข้าใจเพิ่มเติมเป็นรายบุคคล มีการเสริมแรง ด้วยวาจา และท่าทางโดยประเมินความรู้ความเข้าใจจากการปฏิบัติกิจกรรม

3.5 ขั้นการฝึกฝนด้วยตนเอง นักเรียนฝึกทักษะด้วยตนเองเพื่อให้ความชำนาญตามผล การเรียนรู้ที่คาดหวังในบทเรียน โดยการตรวจงาน และให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อนักเรียนปรับปรุงแก้ไข ข้อผิดพลาดจนกระทั่งนักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

3.6 ขั้นการสรุป นักเรียนทำแบบฝึกเพิ่มเติมอย่างอิสระโดยครูเปรียบเทียบผลพัฒนาการ การเรียนรู้ในขั้นการฝึกฝนและขั้นการสรุปเพื่อการนำความรู้ไปใช้ต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนตรง ร่วมกับการประเมินตามสภาพจริงมีความสามารถในการเขียนดีขึ้น
2. วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริงสามารถใช้เป็นแนวทางให้แก่ครูและ ผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องประเภทอื่น ๆ ได้
3. วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริงสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ

